

Hit Élet

Szigliget

V. ÉVFOLYAM
2010. 1. szám 40.

JANUÁR
ÚJÉV 2010

Újévi áldás

*”Legyen áldott eddigi utad, és áldott legyen egész életed.
Legyen áldott benned a fény, hogy másoknak is fénye lehess.
Legyen áldott a Nap sugara, és melegítse fel szivedet,
Hogy lehess meleget adó forrás a szeretetedre szomjazóknak,
És legyen áldott támasz karod a segítségre szorulóknak.
Legyen áldott gyógyír szavad minden hozzád fordulónak.
Legyen áldást hozó kezed azoknak, kik érte nyúlnak.
Áldott legyen a mosolyod, légy vigasz a szenvedőknek.
Légy te áldott találkozás minden téged keresőnek.
Bocsássák meg minden hibád, bűnöd, vétked.
Hiszen aki megbocsátja, végtelenül szeret téged.
Őrizzen hát ez az áldás boldogságban, szenvedésben.
Örömben, bánatodban, bűnök közti kísértésben.
Őrizze meg tisztaságod, őrizze meg kedvességed.
Őrizzen meg önmagadnak, és a téged szeretőknek.”*

Kányádi Sándor

Csendes köszöntő újév reggelére

Nem kívánok senkinek se
különösebben nagy dolgot.
Mindenki, amennyire tud,
legyen boldog.

Szaporodjon ez az ország
Emberségbe', hitbe', kedvbe',
s ki honnan jött, soha soha
ne feledje.

Mert míg tudod, ki vagy, mért vagy,
vissza nem fognak a kátyúk...
A többit majd apródonként
megcsináljuk.

Végül pedig azt kívánom,
legyen béke. -
Gyönyörködjünk még sokáig
a lehulló hópihébe.'

BOLDOG új évet!

BOLDOGOK, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.
BOLDOGOK, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.

BOLDOGOK, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert öröms lesz az életük.

BOLDOGOK, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békeség lesz körülöttük.

BOLDOGOK, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.

BOLDOGOK, akik észreveszik a diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

BOLDOGOK, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.

BOLDOGOK, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak újukra.

BOLDOGOK, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba és nem lesznek magányosak.

BOLDOGOK, akik nem veszik túl komolyan önmagukat, mert környezetük megbecsüli őket.

BOLDOGOK, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

BOLDOGOK, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

BOLDOGOK, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

BOLDOGOK, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

BOLDOGOK, akik gondolkodnak, mielőtt cselekednének, és imádkoznak, mielőtt gondolkodnának, mert kevesebb csalódás éri őket.

BOLDOGOK, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

BOLDOGOK, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert életesebb lesz az életük.

Három fa

Volt egyszer három fa. Egymás mellett nőttek az erdőben. Barátok voltak, és - mint többnyire a barátok - ők is sokat beszélgettek egymással. Az első fa szerette a szépet. A második fa szerette a kalandokat. A harmadik fa pedig szerette Istent.

Egy napon arról beszélgettek, mik szeretnének lenni, ha majd nagyok lesznek. "Ha felnövök, faragott kincsesláda szeretnék lenni, teli ragyogó drágakövekkel" - mondta az első fa. A második fa nem ilyen dolgokra gondolt. "Ha felnövök, hatalmas hajó szeretnék lenni - mondta. - A kapitánnyal, egy nagy kutatóval együtt új országokat fogunk felfedezni." A harmadik fa közben az ágait rázta. "Én egyáltalán nem szeretném, hogy feldolgozzanak - mondta. - Szeretnék itt maradni, ahol vagyok, és minden évben egyre magasabbra nőni, hogy én lehessen az erdő legmagasabb fája. Ha aztán rám néznek az emberek, látják, hogy Istenre mutatok."

Teltek-múltak az évek, és egyszer csak három favágó érkezett az erdőbe. "Végre! - kiáltott fel az első fa, amikor az első favágó kezdte kivágni őt. - Most fog valóra válni az álmom, hogy kincses ládika leszek." "Remek! - kiáltotta a második fa, amikor a második favágó őt kezdte kivágni. - Most megvalósulhat az álmom, hogy vitorlás hajó legyek." "Jaj, ne! - kiáltott fel a harmadik fa, amikor a harmadik favágó őt kezdte kivágni. - Akkor nem tudom többé Isten felé irányítani az emberek tekintetét." A favágók elvitték a három fát, amelyek közül kettő számára sokat ígérőnek nézett ki a jövő. De nem sokára mindhármuknak el kellett temetniük az álmaikat. Ahelyett, hogy szép kincses ládikát faragtak volna belőle, az első fát állatoknál használatos csúnya etetővályúvá, jászollá dolgozták fel. Kecses vitorlás helyett egyszerű halászcsonak lett a második fából. A harmadik fából pedig semmi sem készült. Csak gerendát fűrészelték belőle, és otthagyták az építőmunkás kertjében.

Évek teltek el. A három fa lassacskán megtanult együtt élni széttört álmaival. Egy hideg, téli estén aztán egy csapásra megváltozott az első fa élete. Egy csecsemő született ezen az éjjelen. Pásztorok és királyok jöttek, hogy meglátogassák. Amikor az első fa felfogta, mi is történt, szíve megtelt örömmel. "Mégiscsak megvalósultak az álmaim - mondta. - Nem raknak ugyan tele arannyal és drágakövekkel, de én ringattam a világ legnagyobb kincsét."

Tovább telt-múlt az idő, és egy napon végre megváltozott a második fa élete is. Kint volt éppen a tó közepén, amikor szörnyű vihar kerekedett. Erősen fújt a szél, és olyan magasra csaptak a hullámok, hogy a kis csónak már azt gondolta, el kell süllyednie. Ám ekkor valami hihetetlen dolog történt. A rajta tartózkodó férfiak egyik felállt. "Hallgass el!" - És a hullámok engedelmeskedtek neki. Amikor a második fa megértette, mi is történt, az ő szíve is megtelt örömmel. "Mégiscsak megvalósultak az álmaim - mondta. - Az én kapitányomat az egész világ ismeri!"

Nem sokkal ezután a harmadik fa élete is megváltozott. Jött egy ács, és elvitte magával. Megrökönyödésére azonban nem valami szép dolgot készített belőle, még csak nem is valami hasznosat. Ehelyett durva fakeresztet ácsoltak belőle. "Az a fajta kereszt ez, amit a katonák használnak bűnözők kivégzésére." - gondolta a fa rémülten. Valóban a vesztőhelyre vitték. Ott a dombtetőn rászögeltek egy halálra ítélt férfit. Tulajdonképpen ennek kellett volna a legborzalmasabb napnak lennie a fa életében. Amikor a harmadik fa rájött, mi is történt, ujjongott a szíve az örömtől. "Mégiscsak megvalósulnak az álmaim - mondta. - Nem leszek ugyan a legmagasabb fa az erdőben, de ettől a naptól kezdve mint Jézus Krisztus keresztje újból és újból Istenre irányítom majd az emberek tekintetét."

Néha úgy látszik, a dolgok nem úgy sikerülnek, ahogyan szeretnénk, de Istennek terve van velünk is. Végül mindhárom fa megkapta azt, amiről álmódott, csak nem úgy, ahogy előre elképzelték. Mi sem tudjuk, a jó Istennek milyen terve van velünk, de azt tudjuk, hogy ő a görbe útjainkat is egyenessé teheti, és botladozó lépteinket áldó szeretetével kíséri.

2009

A Badacsonytördemici – Szigligeti Egyházközség tavalyi éve

Az új esztendő csak egy új évszámot hoz magával, a napok ugyanúgy folytatódnak tovább. De mégis érdemes ekkor visszatekinteni az elmúlt évre, egy újabb határvonalat húzni, visszaemlékezni a múlt eseményeire. Az Egyházközség ekként emlékezik 2009-re:

Június 7-én a Szentháromság napján, a búcsúi szentmisét a Szőlőhegyi Kápolnában tartottuk.

Június 14-én úrnapi körmeneten vehettünk részt.

Augusztus 20-án Szent István király napján, a hagyományok szerint kenyérszentelést tartottunk az ünnepi szentmise után.

Templomunk búcsúnapját szeptember 13-án tartottuk.

Október 21-én a Süllőfesztivál alkalmából, Kovács Károly esperes-plébános a megnyitóünnepségen megáldotta az ünnepi halétket, a fesztivál jelképét.

November 1-jén és 2-án a szentmiséket a Temetői Kápolnában mutatták be.

November 20-án a Badacsonytördemici és Szigligeti Egyházközség Képviselő Testülete egy kisebb ünnepséggel köszöntötte fel Kovács Károly plébános urat abból az alkalomból, hogy immáron harminc éve látja el a Plébánián plébánosi feladatait. Ezen az estén köszöntötték fel továbbá Lukács Elvira kántort, aki húsz éve vezeti a települések kórusait.

Szám adatok Szigligeten:

Keresztelők száma: **6**

Esketések száma: **1**

Temetések száma: **12**

Ha beteg van a családban, hívjunk hozzá papot. Sokan távoznak úgy a földi életből, hogy nem veszik fel a szentségeket.

Felhívjuk a figyelmet, hogy január 1-től kis mértékben változtak a stóladíjak.

Köszönet mindazoknak, akik anyagilag támogatták, vagy munkájukkal segítették az Egyházközséget! Kérjük Isten közbenjárását, hogy reményteli, békés, boldog 2010 esztendőt élhessünk meg!

Minden kedves Olvasónak békés, boldog újesztendőt kívánunk!